järge, agga ma sowin tedda teile ka, parweissand, se tödde mis ta rägib on üks warrandus mis teid önnelikkuks mehheks woib tehha kui teie sedda kuulda wöttate! ärge kahhatsege mitte et räästas teile jäi!

Temma tömbas käega weikest Jürri omma pole, ja se töi räästa liggi. Pois ei sanud weel öiget arro, mis se kaup tähhendas; agga parwnikko pahhasest näust ja rahwa naermisest tundis temma, et luggo temma ja wannaeide poolt heaste seisis. Agga et temma lindo piddi ärra andma, se olli temma lapselikko mele ainus kurwastus. Argsel wisil pakkus ta tedda mehhe kätte, agga lind leudas kissendades ülles ja peitis ennast ahjo tahha, kust kegi tedda ei läinud wälja toma. Parwnik sai arro, et temma pahha meel rahwale naeruks sai, püdis omma meelt tallitada ja pahha loo peale lahket näggo tehha ja ütles: „Noh minna ollen ka rahhul, et se wanna naeseke ja weike Jürri kohha peale jäwad; minna ollen weel poisi wöllalinne, ja — ma lodan, weike mees, et sa pead, mis sa mulle töotasid, et sa mulle üks tru ja wahwa töteggia tahhad olla!"

„Agga wöllast pri," ütles tallopoeg, „kohha peal ei olle ennam wölga, wölla pärrast ep olle ennam teenimist!"

„Ei, ei!" ütles nüüd wannaeit, kes senni kartussega agga römopissarattega silmis ennast olli körwale hoidnud. Sedda mis teie järje eest andsite jäme meie wölgo kohha peale, ja se mis parweissand linno eest maksis, peab ka sama ükskord kätte tassutud, kui Jürri töteggiaks saab, — agga ehk ilma intressita."

„Noh kuida teie tahhate," wastas tallomees, „mis öigus on sündko minno pärrast. Intressist ei olle räkimist; teil on ka teggo kül kui teie wölgagi maksate."

„Oh!" ütles wannaeit, „kuida jouan minna teid tännada! Issand tassugo sedda teile, mis teie ühhe waese wanna naese ja waese lapsele head tete! minna tundsin teid warsi, teie ollete meie endise laeno-andja poeg, kedda jubba minno önnis mees allati mitme armastusse-teo eest tännas.

„Jah, se ma ollen!" ütles mees.

Parwnik olli sedda aega uksest wälja läinud, temma melest ei sohhinud seal olleminne ennam. Siiski olli ta südda ligutud. Ta istus hobbose selga ja mötles: Kül saab nähha mis sest tulleb.

Musträästas jäi Jürrile ja olli allati temma seltsis karjamaal ja pöllul. Jürri öppis holega ja römoga töle.